

והשכינה היא ברו. הוא תוכו מבפנים - והיא ברו מבחן. ולא משפטנית היא שבחוץ מאותו שבפנים להיות ידוע שהיא אצילותו, ואין פרוד שם כלל, (שםותה) שemptiy ומחוץatzpan. ומשום שהוא יהוה, סתום מבפנים, ולא נקרא אלא בשיכנותו, אדני. ומשום זה אמרו חכמים, לא כשאני נכתב אני נקרא. בעולם הזה נכתב אני נקרא. בועלם הבא נכתב אני ביהו"ה, ונקרא אני באדני". אבל ביהו"ה, ונקרא אני ביהו"ה, ומכל צד. ומשום זה צורה הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת: מי שלא היה תוכו בברו בכל איברים פנימיים וחיצוניים - לא יכנס בהיכל זה. ומשום זה אמר הפסוק, (דברים לב) הצור פמים פועלו. (דברים י"ח) פמים תהיה עם ה' אלהיך.

התקון השביעי - (יחזקאל א) במראה הקשת אשר היה בענן ביום הגשם. אמרו חכמים, מן וארא עד במראה הקשת, הן מעשה המרכבה. ואמרו חכמים, כשהיה רבי עקיבא דורך במעשה מרכבה, ירדה אש מן השמים וסבבה האלנות, והוא מתקבצים מלאכי השרת בஸמחת חתן וכלה, בಗל שאין יהוד וקשור ומרכבה לשם יתנו"ה באדני", אלא על ידי הצדיק. שהוא קשת, שהיא (שב) מרכבה שלמה שלעללה - יאהרונה"י.

שכינה היא מעשה בראשית, ובארוחה, אין דורשין במעשה בראשית בשנים. משום שענפי הארץ הם פרודים מלעללה בכונפי החיות - יתנו"ה לימין, אלדי' לשמאל. חתן לימין, כליה לשמאלו. פארך מבאים אותה לחפה, בכמה מני נגונים צרייכים ישראל לעוזר אותם למטה,

אזורים ישראל למת קדושים לפלה מהמן בקשורת תפלה הנה הם באים לחפה.

אזורים ישראל של ראש, שהוא פארך שפטות (יחזקאל כד) פארך חבוש עלי. ושלש כרכרות

دلגו, לאשთמודעא דהיא אצילותיה, ולית אפרשותא פמן כלל, (שםותה כה) דמבית ומחוץatzpan.

ובגין דאייה יהוה, סתים מלגי, לא אתקרי אלא בשכינתיה, אדרני. ובגין דא אמר רבנן, לא כשאני נכתב אני באדני". אבל בעולם הבא, נכתב ביהו"ה, ונקרא ביהו"ה. מהו רחמי מכל טטרא ובגין דא מני קרשא בריך הוא למלאכי השרת, מאן דלא יהא תוכו בבר, בכל אברין פנימאי וחצוני, לא יעול בהיכלא דא. ובגין דא אמר קרא, (דברים לב) הצור פמים פועלו. (דברים י"ח) פמים תהיה עם יי אלהיך.

תקונא שבעה, (יחזקאל א) במראה הקשת אשר היה בענן ביום הגשם. אמר רבנן, מן (יחזקאל א) וארא עד במראה הקשת הן מעשה המרכבה. ואמרו חכמים, בשיחיה ורבי עקיבא דרש במעשה מרכבה, ירדה אש מן השמים, וסבבה האלנות. והיו מתקבאים מלאכי השרת בבן צומתי (דף ר"ב ע"ב) חתן ובלה. בגין דלית יהודא וקשרורא ומרכזבה, לשם יהו"ה באדני", אלא בצדיק. דאייה קשת, דאייה (ר"א רבי) מרכבתא שלימתא דלעילא, יאהדרנה"י.

שכינתא אייה מעשה בראשית, ואוקמיה, אין דורשין במעשה בראשית בשנים. בגין דענפין דאלנן, איןין פרודות מלעללה בכונפי חון, יהו"ה לימינא, אדרני לשמאלו. חתן לימינא, כליה לשמאלו. בד אתין לה לחופה, בכמה מני נגונא, צרייכין ישראל לאתערא לון למטא, בשירות ותשבות, בכל מני נגונא בצלותא, היא קא אתין לחופה.

וארכיבין ישראל למייבב קדרשין לבלה. מחתנא, בקשרורא הארץ הם פרודים מלעללה בכונפי החיות - יתנו"ה לימין, אלדי' לשמאלו. בשרות מביבאים אותה לחפה, בכמה מני נגונים צרייכים ישראל לעוזר אותם למטה, לשמאלו. פארך מבאים אותה בחפה הנה הם באים לחפה. בשירות ותשבות, בכל מני נגונן, בתפלה הנה הם בתרפלה קדושים לפלה מהמן בקשורת תפלה של יד, להיותה קשורה לו, וילעטэр אוטם בתפלין של ראש, שהוא פארך שפטות (יחזקאל כד) פארך חבוש עלי. ושלש כרכרות